Evolutie van de manier van aanmelding en de hulpvraag op spoedgevallendienst

Haio: HYSENBEGASI Merita , V.U.B.
Promotor: DEVROEY Dirk , V.U.B.
Praktijkopleider: HUBLOUE Ives , HUYBREGTS Elisabeth , VANDENPLAS Yvan

Context: Door een betere organisatie van huisartsenwachtdiensten gedurende de week en in het weekend met onder meer het implementeren van wachtposten zou er een verschuiven kunnen ontstaan in de hulpvraagwaarmee patienten zich anmelden op de spoedgevallendienst van ziekenhuizen.Maar ook de karakteristieken van de patienten en lokale factoren kunnen een rol spelen in de beslising van de patient om een spoeddienst te consulteren in plaats van huisarts

Onderzoeksvraag: Voor welke reden komen de patiënten naar spoedgevallen dienst? Is er met jaren een verandering in het patroon van zorggebruik op de spoedgevallendienst ? In welke mate worden de patiënten verwezen door een huisarts , en in hoeverre komen ze op eigen initiatief naar de spoedgevallendienst?

Methode: Uit verschillende studies blijkt dat een groot aantal patiënten nog de spoedgevallen dienst contacteren zonder vooraf een huisarts te gaan zien. Die zijn meestal zelfverwijzers die aan de spoeddienst hulp vragen. Via de literatuurstudie werd nagegaan wat zijn de meeste reden van de ?walk in patienten? die zich anmelden op spoedgevallendienst ,factoren die hier een rol kunnen spelen. Ons onderzoek betreft patiënten die zich aanmelden op de spoedgevallen dienst van het UZ Brussel gedurende de periode 22/06/2012 tot en met 25/06/2012. De registratie periode van het onderzoek loopt van 8 uur s'morgens tot en met 23 uur s' avonds. De vragen hebben als doel een ideë te krijgen over de reden van de patiënten die op spoedgevallen dienst medische hulp vragen , karakteristieken van deze patiënten , hebben ze een huisarts, in hoeverre zijn ze doorverwezen door een huisarts.De gegevens zijn vergeleken met een eerdere onderzoek dat in 2001 is uitgevoerd in hetzelfde ziekenhuis .

Resultaten: Uit de literatuur blijkt dat de grote meerderheid van de zelfverwijzingen beschouwt de spoeddienst als de meest geschikte plaats aan welke hun probleem te presenteren om de redenen dat de diagnostische faciliteiten en de overtuiging dat in het ziekenhuis betere kwalificatie bestaat om hun probleem te behandelen.De meerderheid van de patienten ,(85 %) die met eigen kracht zich aangemeld zijn op spoedgevallendienst ,hebben wel een huisarts.63 % van hem zijn gekomen zonder vooraf contact met hun huisarts te nemen.Geen significant verschil met jaren is gevonden.

Conclusie: Mogelijke oplossingen om het aantal onterechte zelfverwijzers te kunnen laten dalen moeten verschillende strategie?n combineren. Het is belangrijk dat de huisartsen, de ziekenhuizen, de verzekeringsmaatschappijen samen werken om deze problemen op te lossen en om een kosteneffectieve en kwalitatieve gezondheidszorg voor patiënten in nood te garanderen, binnen en buiten het ziekenhuis.